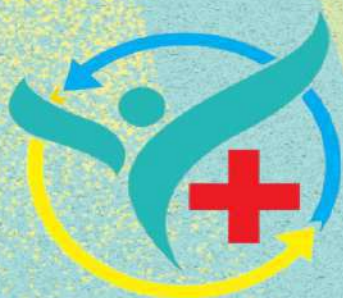


**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**



УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

Список використаних джерел:

1. Москаленко, Л. В., & Клименко, В. О. (2018). Інноваційні технології в медичній освіті. Український медичний часопис, 6(4), 45–51.
2. Лісова, Л. І. (2020). Використання симуляційних технологій у підготовці медичних працівників. Журнал медичної освіти та професійного розвитку, 10(2), 89–94.
3. Демиденко, І. М., & Бойко, В. І. (2017). Роль симуляційних тренажерів у підвищенні якості медичної допомоги. Медична освіта та практична діяльність, 8(3), 122–128.
4. Остроменко, І. М., & Петріва, С. В. (2019). Сучасні методи навчання медичних працівників: використання симуляційних технологій. Науково-практичний журнал з медицини, 14(1), 101–105.
5. Тимченко, О. С., & Павленко, М. М. (2021). Інтерактивні технології в медицині: від симуляцій до віртуальної реальності. Наука та інновації в медицині, 16(3), 56–61.

СИМУЛЯЦІЙНІ СЦЕНАРІЇ ЯК ОДИН З НАЙЕФЕКТИВНІШИХ СПОСОБІВ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ МЕДИКІВ

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

В.О. Бондар, О.С. Хухліна О.С., В.С. Смандич, В.Р. Поточняк, Боднар А.О

Вступ. У сучасній медичній освіті постає потреба у впровадженні інноваційних методів навчання, що дозволяють студентам не лише засвоювати теоретичні знання, а й набувати практичних навичок у максимально безпечному та ефективному середовищі. Традиційні підходи до навчання часто не забезпечують належного рівня підготовки майбутніх лікарів до реальних клінічних ситуацій. Одним із найбільш ефективних методів, який допомагає подолати ці виклики, є використання симуляційних сценаріїв. Цей метод дозволяє студентам опрацьовувати складні клінічні випадки, розвивати клінічне мислення, комунікативні

навички та вміння працювати в команді, що є надзвичайно важливим для їхньої майбутньої професійної діяльності.

Актуальність. В умовах стрімкого розвитку медицини та підвищених вимог до якості медичних послуг, підготовка висококваліфікованих фахівців є одним із ключових завдань системи медичної освіти. Проте навчання в клінічних умовах має низку обмежень: обмежений доступ до пацієнтів, етичні питання, ризики для здоров'я пацієнтів, а також психологічний тиск на студентів. У цьому контексті симуляційні технології стають потужним інструментом для відпрацювання клінічних навичок у безпечному середовищі. Симуляційні сценарії забезпечують можливість багаторазового відпрацювання навичок, корекції помилок без загрози для пацієнтів та формування стресостійкості у майбутніх лікарів. Багато досліджень демонструють, що студенти, які проходять симуляційне навчання, краще справляються з реальними клінічними випадками та прийняттям рішень у критичних ситуаціях.

Мета. Метою дослідження є аналіз ефективності використання симуляційних сценаріїв у навчальному процесі студентів-медиків, визначення їхніх переваг над традиційними методами навчання та обґрунтування доцільності широкого впровадження симуляційного навчання в медичну освіту.

Основна частина. Поняття та види симуляційних сценаріїв. Симуляційне навчання – це метод підготовки, що передбачає створення умов, максимально наближених до реальних клінічних ситуацій. Основними видами симуляційних технологій є: високотехнологічні манекени: дозволяють відпрацьовувати навички реанімації, проведення інвазивних процедур та моніторинг життєвих показників; симуляції з віртуальною реальністю (VR): забезпечують занурення у клінічні ситуації без фізичної присутності в лікарні; рольові ігри з “стандартними пацієнтами”: актори імітують пацієнтів, що дозволяє вдосконалювати навички спілкування та збору анамнезу; комп’ютерні симуляції: застосовуються для відпрацювання прийняття клінічних рішень і розробки планів лікування;

Переваги використання симуляційних сценаріїв. Симуляційне навчання має ряд переваг: безпека: студенти можуть практикуватися без ризику для життя та здоров'я пацієнтів; можливість багаторазового повторення: навички відпрацьовуються до автоматизму; формування командної роботи: студенти навчаються координувати дії з колегами у стресових умовах;

негайний зворотний зв'язок: після симуляції викладачі аналізують дії студентів, що сприяє кращому засвоєнню матеріалу; розвиток критичного мислення та клінічного прийняття рішень: студенти вчаться швидко реагувати у невизначених ситуаціях.

Досвід впровадження симуляційного навчання у світовій практиці. У багатьох країнах світу симуляційні центри є невід'ємною частиною навчальних медичних закладів. Наприклад, у США використання симуляційних сценаріїв є обов'язковим етапом підготовки лікарів. В Україні також активно розвиваються симуляційні центри, що свідчить про визнання важливості даного методу в системі підготовки медичних кадрів.

Висновок. Симуляційні сценарії є одним із найефективніших методів навчання студентів-медиків, що дозволяють підвищити якість освіти, сформувати необхідні клінічні навички та підготувати майбутніх лікарів до роботи в реальних умовах. Їх впровадження у навчальний процес сприяє розвитку професійної компетентності, покращенню клінічного мислення, стресостійкості та здатності працювати в команді. Розширення використання симуляційного навчання має стати пріоритетним напрямом розвитку медичної освіти в Україні.

Список використаної літератури:

1. Issenberg, S. B., McGaghie, W. C., Petrusa, E. R., Gordon, D. L., & Scalese, R. J. (2005). Features and uses of high-fidelity medical simulations that lead to effective learning: A BEME systematic review. *Medical Teacher*, 27(1), 10-28.
2. Motola, I., Devine, L. A., Chung, H. S., Sullivan, J. E., & Issenberg, S. B. (2013). Simulation in healthcare education: A best evidence practical guide. *AMEE Guide No. 82*.
3. Okuda, Y., Bryson, E. O., DeMaria, S., Jacobson, L., Quinones, J., Shen, B., & Levine, A. I. (2009). The utility of simulation in medical education: What is the evidence? *Mount Sinai Journal of Medicine: A Journal of Translational and Personalized Medicine*, 76(4), 330-343.
4. Шевченко О.В., Кравченко І.П. (2021). Симуляційне навчання в медичній освіті: досвід та перспективи. *Медична освіта*, 2(36), 45-50.
5. Міністерство охорони здоров'я України. (2023). Рекомендації щодо впровадження симуляційного навчання у закладах вищої медичної освіти.